

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Statera Libelli Famosi, Cui Titulus La Morale relachée
fortement soutenue Par Monseigneur L'Archeveque De
Malines**

Fontaine, Jacques

[S.l.], [1692]

Caput Nonum. Expenditur Paragraphus 8 de peccandi consuetudine
exponenda Confessario roganti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39034

tore libelli Anonymi *Les sentimens*, planè persuasum esse jactitas, quod propositio Illustrissimi de occasione proxima, declarata sit pernicioſa, & ut talis condemnata ab Innocentio XI? Age nomen exhibe ſaltem unius, non requiro ſapientiffimum, ſufficiet mihi vir, utcumque ſapiens, non ſuſpectus aliunde de odio in Archi-Epiſcopum, neque de Jansenismo. Aſſero ego confidenter nullum proferendum, nec proferri poſſe niſi vel inſanum, vel inſigniter ſaltem ſtupidum, vel odii paſſive excæcatum, ut prolixâ ſatis criminatio- nis totius diſcuſſione jam demonſtratum eſt.

CAPUT NONUM.

Expenditur Paragraphus 8 de peccandi conſuetudine exponenda Confefſario roganti.

Qui ab Illuſtriſſimo impetuntur, inquit bat infamis Anonymus, non leuem ſe adverſus enim nactos exiſtimant triumphæ materiam ex Theſium § 68 ubi hanc proſitionem defendit: CONSUETUDO PECCANDI NE QUIDEM ROGAN- TI CONFESSARIO FATENDA EST, &c, Anſam
verò

verò canendi victoriam eis præbet Decretum Innocentii XI, qui eandem doctrinam velut perniciosam debellavit, proscribens propositiones 65, quarum 58 est: **NON TENEMUR CONFESSARIO INTERROGANTE FATERI PECCATI ALICUIUS CONSUETUDINEM.**

Thesis verò ab Illustrissimo olim defensa, quam Anonymus criminatur, sed insigni perfidiâ mutilatam, sic habet: *Consuetudo peccatum per se ne quidem notabiliter aggravat, quare ne quidem roganti Confessario fatenda est, nisi ab imperitis, & passione excæcatis, ut doceantur de cavenda occasione peccandi proximâ, quam ignorant, & remedium, quod sibi dare non possunt, à Confessario accipiant.*

Quantum sit propositionis sic fideliter relatæ, & mutilatæ ab Anonymo discrimen, quisvis perspicit. Prout ab Adversario inducitur, convenit prorsus cum damnata 58 inter 65. *non tenemur Confessario interroganti fateri peccati alicujus consuetudinem:* Præterea ut ab adversario jam relatæ est, agit de omnibus omninò peccatoribus, quantumvis imperitis, & passione excæcatis, qui neque norunt cavendam esse proximam peccandi occasionem, neque ad cavendos deinceps relapsus remedia: ubi propositio Thesis ab articulo damnato remotissima est, & apertè ei opposita. Confitemur
dam

dam enim statuit peccandi consuetudinem ab imperitis, & passione excæcatis, ut doceantur de cavendis peccandi occasionibus proximis, & remedia, quæ sibi dare nequeunt, ab Adversario accipiant.

Non dubitabat Anonymus, quin is, qui Illustrissimi causam suscepturus esset, detestabilem hanc perfidiam pro meritis castigaret, ideò sub finem criminationis, particulam hanc *nisi ab imperitis & passione excæcatis*, tamquam minoris momenti antea neglectam, tandem restituit.

Cur sententiam Thesios integram prout à me exhibita est, non adduxit? Cur particulam saltem tam manifestè restringentem, & distinctivam à propositione damnata non præstitit ab initio? Quis scopus Anonymo esse potuit in quem collimaret, referendo prius Thesim tam foedè laceratam, ut sui esset dissimillima? Alium non video quam ut eos saltem, qui in tantâ novorum quotidie libellorum copiâ non nisi ferè capitum initia legunt, incautos falleret collatis utrimque damnatae propositionis, & Thesios verbis, persuaderetque omnimodam esse utriusque similitudinem. Indignatur Dominus Prior, quòd hanc clientis sui fallaciam detegens, accusem perfidiam.

An non sufficit, inquit, particulam in fine
 faltem restituisse? Quid si ego te Domine
 Prior accusem E. G. quòd docueris *Christia-*
nos nunquam teneri interesse facto: Atque hìc
 multis in impietatem hanc tuam invehar, te-
 que apertè damnati in Ecclesiâ dogmatis reum
 agam, insultem tibi tanquam everfori reli-
 gionis, & pietatis; sub finem verò accusa-
 tionis, uno verbo obiter insinuem te exce-
 pisse quidem dies Festos, & Dominicos, sed
 particulam hanc quamvis duritiem proposi-
 tionis universalis aliquantulum leniat, non ef-
 ficere quominus propositio damnata sit, &
 perniciosissima; nullum-ne tibi jus esset mo-
 dum hunc criminationis absurdissimum repre-
 hendendi?

Nullam zelosis nostris Archi-Episcopo re-
 bellibus, de eo hìc triumphandi materiam
 esse, quasi Thesios ab ipso olim defensæ
 doctrina esset condemnata, jam ostensum est,
 in *Confutatione* autem luculentius. De Thesios
 veritate aut fallitate nulla mihi fuit cum Ano-
 nymo controversia, scio enim ut resolutiones
 ad disputandum proponi solitæ passim in du-
 bium revocari possunt, ita centenis vastissi-
 marum illarum Thesium positionibus posse
 contradici.

Neque nobis hìc quæstio est, possit ne

M

Thesis

Thesis à Sede Apostolicâ censurari, nec enim adeò temerarius sum, ut Jansenistarum more Pontificiam autoritatem restrictam velim ad sola illa dogmata ferienda, quæ præconcep- tis à me principiis adversantur. Denique me- reaturne propositio censuram nec ne, non privati Theologi est in questionibus inter Catholicos controversis decernere, sed solius Sedis Apostolicæ, hanc sibi soli potestatem meritò vendicantis.

Et sanè, si cuilibet Theologo licuerit, alienas sententias proscindere tanquam teme- ritatis, impietatis, aut hæresis censurâ dig- nas, vix ulla tandem sententia petulantium quorundam obtrektorum calumnias eva- serit. Lis igitur inter me, & Anonymum in eo versatur, an doctrina Thesis in propo- sitione 58 inter 65 proscripita sit. Affirmat Anonymus tanquam indubitatum, negavi in Confutatione, & criminationis falsitatem tam manifestæ stultitiæ convici, ut mirum sit re- pertum esse Jansenistarum Priorem, quem accusationem illam instaurare non pudeat.

Mordicus tueri vult consequentiam hanc tanquam legitimam. Falsa, & damnata est hæc propositio: *Nemo tenetur unquam confes- sario roganti confiteri peccati consuetudinem*: Er- go falsa & damnata est hæc, aliqui non te-
nen-

nentur confessorio roganti confiteri peccati consue-
 tudinem, illi videlicet, qui satis instructi sunt, &
 dispositi, ita ut peccandi occasionem proximam vi-
 tandam noverint, neque indigeant Confessarii con-
 silio, aut monitione. Fatuam esse consequen-
 tiam ostendo, quia ex falsitate universalis
 negativæ minimè sequitur falsitas negativæ
 particularis, quandoquidem in millenis exem-
 plis ejusdem formæ antecedens verum detur
 consequente falso E. G. si dicam: *Falsa &*
hæretica est hæc: nullus Apostolus est salvus ergo
falsa & hæretica est ista aliquis Apostolus scilicet
Judas non est salvus. Imo ut antecedens aperte
 de fide est, ita consequens non minus aperte
 hæreticum.

Plura ejusmodi exempla dedi in confuta-
 tione pag. 63. Audi nunc Lector subtilem
 Domini Prioris responsionem. Fateor, in-
 quit, non sequi in rigore & semper abso-
 lutè ex falsitate universalis negativæ falsitatem
 negativæ particularis, sequi tamen infallibi-
 liter quotiescumque ideò negativa universalis
 falsa est, quia contraria ejus universalis affir-
 mativa est vera: unde si falsa est hæc: nulla
 peccata mortalia post baptismum commissa
 exponi debent in confessione, sequitur in-
 fallibiliter etiam falsam esse hanc: aliqua
 peccata mortalia post baptismum commis-

sa non sunt exponenda in confessione.
 Non videt scilicet Dominus Prior discrimen inter consequens, & consequentiam. Et tamen logicum se profitetur, aitque se juxtà regulas logicæ meae sophismata diluere, non videt se manifestè petere principium & præcipuas logicæ regulas evertere. Hoc homo stupidus, si alicujus saltem evidentissimæ rationis capax sit, à me breviter edocendus est.

Quæstio Thesis in hoc versabatur, utrum consuetudo peccandi per se confitenda sit, saltem roganti Confessario, sive an quilibet Confessario roganti teneatur exponere peccati consuetudinem. Negabat præses cum Illustrissimo suo olim Discipulo defendente, ratus tantum confitendam ab iis, qui instruendi sunt de vitanda occasione proxima, & remedium sibi præstare nequeunt, sed debent illud à Confessario expetere. Inter me autem, & Præsidis illius Adversarios controversia est, non de veritate, vel falsitate assertionis, sed de condemnatione, Pontificiâ, an Thesis illam feriat, an non.

Adversus Præsidem sic argumentatur acutus Prior: falsum est, quod aliquis bene instructus, & dispositus non teneatur confiteri peccati consuetudinem roganti Confessario;

rio ; probo assumptum : falsum est , quòd nullus quantumvis imperitus , & passione ex-
 cæcatus teneatur peccati consuetudinem con-
 fiteri roganti Confessario , ergo falsum est ,
 quod aliquis etiam peritus , & quantumcum-
 que bene dispositus non teneatur. Conse-
 quentiam negabit Præses : Probat secundum
 Logicam suam singularem Dominus Prior :
*Ideo hæc universalis est falsa , Nullus tenetur con-
 suetudinem Confessario roganti confiteri , quia hæc
 est vera : Omnis tenetur consuetudinem roganti
 Confessario confiteri.*

Quid est petere principium si hoc non
 est? assumitur manifestè tanquam probatio ,
 quæ est ipsa quæstio proposita. Eâdem ra-
 tione adversus me utitur , ut quod in Con-
 futatione negaveram , probet , ab Innocen-
 tio XI assertionem Theios esse condemna-
 tam , sive , quod eodem recidit , contradi-
 ctorium ejus esse ab illo Pontifice definitum.
 Ut enim mihi persuadeat propositionem The-
 fios particularem negativam esse proscrip-
 tam , probat , *quia contradictoria ejus universalis affir-
 mativa est definita* , quod maximè est in quæ-
 stione , sive ut per ambagem idem cum D.
 Priore dicam obscuriùs , *particularem negativam
 esse proscrip-
 tam probatur , quia universalis nega-
 tiva ideo damnata est ab Innocentio XI, quod uni-*

versalis affirmativa sit ab illo definita. Cumque, scripturâ teste, stulti in circuitu ambulent, lubet etiam fatuum hunc Archi-Episcopi calumniatorem suo circulo concludere.

Undenam conficis universalem affirmativam esse ab Innocentio definitam? non aliunde quàm quòd universalem negativam condemnaverit. Atqui exemplis jam demonstratum est, tum hic, tum in Confutatione, & innumeris ostendi potest, neque tu ipse diffiteris non sequi absolutè, & in rigore, à condemnatione propositionis universalis negativæ ad condemnationem negativæ particularis. Verùm tum, inquis, sequitur à condemnatione universalis negativæ ad condemnationem negativæ particularis, quando universalis negativa ideò proscribitur, quia definitur ejus contraria affirmativa universalis. En circulum manifestum, aut nullus usquam est.

Tetricum, inquis, & importunum est, tricis Dialecticis immorari. Non inficior; alioquin ostenderem te in principuas quasque Dialecticæ regulas impingere E. G. in illam quæ statuit medium in alterutra præmissarum debere distribui, uti & in illam, quæ exigit, ut non deducatur consequentia à non distributo ad distributum; sed & mihi tetrici-

ticum, & importunum est, tam imperito
disputatore refutando diutius occupari. Plu-
ra ad excusandam Thesim, & revincendam
criminationis ineptiam videre potest Lector
in *Consutatione*.

C A P U T X.

*Expenditur Paragraphus 9 de Di-
stractionibus voluntariis tem-
pore sacri.*

TRicis Dialecticis, quibus nimium se,
frustrà Capite superiore fatigavit, ex-
haustum est Adversario cerebrum, ut argu-
mentari modò ei non lubeat, sed tantum
lamentari, & queri miserabiliter de Orope-
gæ irrisionibus, ejusque impietatem, uti &
Archi-Episcopi nefariam collusionem, ama-
rissimis lacrymis deplorare. Apertè tamen
mentiri nunquam Adversario non lubet: est
enim ut aliàs monui mendax spiritus inter
Jansenistarum proprietates, non postrema,
cui proin Jansenistarum Priorem decet in-
dulgere gnaviter, quamvis & simul pietatem,
sinceritatem, simplicitatem simulare prorsus
singularem. Thesis ab Anonymo, ejusque
Patrono D. Pseudo-priore accusata, ita enun-
tiat: